

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1561/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против туженог Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке Вишег суда у Прокупљу Гж 1476/18 од 24.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1476/18 од 24.10.2019. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ, пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1476/18 од 24.10.2019. године у ставу другом изреке тако што се одбија жалба тужене и потврђује решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 1871/17 од 13.06.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1871/17 од 13.06.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда изјављен од стране тужене. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да у корист тужиље изврши уплату на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, а који падају на терет Националне службе за запошљавање, надлежном Фонду ПИО и то за септембар 2015. године износ од 304,28 динара по стопи која буде важила на дан уплате, за октобар месец 2015. године на износ од 2.817,72 динара по стопи која буде важила на дан уплате, за новембар месец 2015. године на износ од 2.708,80 динара по стопи која буде важила на дан уплате и за децембар месец 2015. године на износ од 2.272,93 динара по стопи која буде важила на дан уплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове

парничног поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1476/18 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и пресуда Основног суда у Прокупљу П 1871/17 од 13.06.2018. године у ставу првом и другом изреке је потврђена. Ставом другим изреке решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке наведене пресуде се преиначава, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку поступку (“Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18-у даљем тексту: ЗПП), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од септембра 2015. године до децембра 2015. године, с тим што је првостепени суд тужиљи досудио трошкове поступка, док је другостепени суд првостепену пресуду преиначио у овом делу и одбио као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка са образложењем да је и поред успеха у текућој парници, тужиља имала могућност да уплату доприноса потражује у ранијем поступку, у ком је потраживала накнаду штете на име мање исплаћене накнаде за случај незапослености, због чега се на овај начин за туженог праве неоправдани издаци на име трошкова поступка, који при том, превазилазе висину усвојеног тужбеног захтева.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужиље указује на погрешну примену материјалног права и то одредба члана 153. став 1. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да странка која у целини изгуби парницу је дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, правилно је првостепени суд одлучио када је обавезао тужену да тужиљи

накнади трошкове поступка који су били нужни и неопходни. Висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Такође, начело економичности поступка ни једном законском одредбом није прописано као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, а нарочито не у ситуацији када је тужила у целости успела у спору, док разлог правичности може бити од утицаја на одлуку о трошковима само у споровима из области породичних односа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка на основу члана 416. став 1. ЗПП и одлучио као у ставу другом изреке.

Тужена је обавезана да тужили накнади трошкове ревизијског поступка и то на име састава ревизије од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара, на основу Тарифног броја 13, тарифа о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12).

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**